

Η μείωση του ελλείμματος δεν συνάδει με καταναγκαστική μείωση μισθών

Στις 14 Μαΐου 2010, η Στατιστική υπηρεσία ανακοίνωσε ότι στο πρώτο τρίμηνο του 2010 το δημόσιο έλλειμμα άγγιξε τα 76,5 εκατομμύρια ευρώ. Η βεβαίωση του αυξημένου ελλείμματος αποτέλεσε καθοριστικό παράγοντα για την απόφαση της Κυβέρνησης να προχωρήσει σε μειώσεις μισθών στο δημόσιο τομέα, δεδομένων φυσικά και των δεσμεύσεων για περιστολή των δημοσίων δαπανών προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Του
Δρ Παναγιώτη Θεοδοσίου

Σαφώς μια πολιτική οριζόντιας μείωσης των μισθών θα πρέπει να μελετηθεί σε βάθος πριν την τελική υιοθέτησή της, ιδίως όταν πρόκειται να εφαρμοστεί σε μία οικονομία όπου ένα μεγάλο μέρος του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος βασίζεται στην κατανάλωση. Πάντοτε ελλοχεύει ο κίνδυνος οι μειώσεις των μισθών στον δημόσιο τομέα να συμπαρασύρουν προς τα κάτω και τους μισθούς του ιδιωτικού τομέα. Μία απότομη περικοπή του διαθέσιμου εισοδήματος σε ένα μεγάλο μέρος του ενεργά οικονομικού πληθυσμού, θα είχε πολλαπλασιαστικά αρνητικά αποτελέσματα, τόσο στο επίπεδο του εισοδήματος και της απασχόλησης, όσο και στο δημόσιο έλλειμμα και ρυθμό ανάπτυξης της χώρας. Οι όποιες προσπάθειες αναζωογόνησης της κυπριακής οικονομίας θα πρέπει να έχουν ως βασικό στόχο τη διατήρηση και ενίσχυση της αγοραστικής δύναμης των νοικοκυριών.

Το ερώτημα το οποίο γεννάται σε τούτη την περίπτωση είναι πώς θα μπορέσουμε να περικόψουμε τις δαπάνες χωρίς να υπάρξουν

σοβαρές επιπτώσεις στην οικονομική δραστηριότητα. Μία πρόταση η οποία θα πρέπει να εξεταστεί με τη δέουσα προσοχή, είναι η στοχευμένη και εξατομικευμένη ακύρωση ή αναβολή κάποιων δημοσίων δαπανών οι οποίες δεν αποτελούν άμεση προτεραιότητα για την κυπριακή οικονομία και απαιτούν μεγάλη εκροή συναλλάγματος προς άλλες χώρες. Στην κατηγορία αυτή εμπίπτουν δαπάνες για πανάκριβα λογισμικά προγράμματα και μηχανολογικό εξοπλισμό καθώς και δαπάνες που πληρώνονται σε εταιρείες της αλλοδαπής.

Η Κυβέρνηση έχει προϋπολογίσει για το 2010 δαπάνες ύψους περίπου 700 εκατομμυρίων ευρώ, μεγάλο μέρος των οποίων αφορά δαπάνες που απαιτούν μεγάλη εκροή συναλλάγματος προς άλλες χώρες. Πρότασή μας, λοιπόν, είναι ότι τέτοιου είδους δαπάνες μπορούν να περιμένουν, ενώ έμφαση θα πρέπει να δο-

θεί στις δαπάνες εκείνες των οποίων το πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα θα εξελιχθεί πλήρως εντός της κυπριακής οικονομίας. Υπόψη ότι, όσο μεγαλύτερη είναι η εκροή συναλλάγματος στην αλλοδαπή, τόσο μικρότερα είναι τα ευεργετικά αποτελέσματα του πολλαπλασιαστή των δαπανών στην κυπριακή οικονομία.

Το υπουργείο Οικονομικών και οι Ελεγκτικές υπηρεσίες του κράτους θα πρέπει να επικεντρώσουν την προσοχή τους στις προσφορές όλων των δημοσίων υπηρεσιών και κρατικών οργανισμών για τον εντοπισμό και πάγωμα μη επιτακτικών δημοσίων δαπανών, με χαμηλές πολλαπλασιαστικές επιδράσεις.

** Καθηγητής Χρηματοοικονομικών, κοσμήτορας της σχολής Διοίκησης και Οικονομίας και μέλος της διοικούσας επιτροπής του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου*